

щаніе на републиканскы-ты нарядбы за потрѣбж на абсолютно царство и затова не можаше да отговори на народны-ты потрѣбы, както и всичкы на днешне врѣмя отъ тоя родъ опытваны така нарѣчены-ти устави. А понеже ся не ревняхж на народа, то трѣбваше да гы поддържа силомъ. Оржіе на силж-тж бѣ войска-та.

Още отъ Іустиніана сж накытени дунавскы-ти брѣгове отъ устие-то на р. Савж до Черно-море съ повече отъ осмдесять твърдини. Подъ неговы-ты наслѣдници едни отъ тыя твърдини падѣхж, другы ся градижж, а трети ся прѣпосихж. Нѣ тая система, припозната за добра, быде задържана и въ онова врѣмя, въ кое-то ся е сбыла наша-та приказка; не само дунавско-то прибрѣжіе, нѣ и вѣтрѣшни-ти земи, подгорія, тѣснины и балканскы проходи бѣхж накытени съ градища. Всяко градище имаше войнишкж стражіж, а освѣнъ това скытахж ся движимы отдѣленія по земјж-тж. Нужно бѣ да ся държи голѣмж войскж, и нуждны бѣхж за неж голѣмы разноскы. Тыя разноскы натискахж подчинены-ты Българы, както и осталыя народъ въ земјж-тж. Войска-та гълташе по-голѣмж-тж половинж отъ данѣка.

А царска-та войска не бѣ само голѣма, нѣ и силна, ратоборна и съврѣшенно устроена. Нейно-то отношеніе камъ покорены-ты народы откаж силж-тж, готовность-тж и организационнж-тж съврѣшенность бѣ ещце така, както въ наше врѣмя отношеніе-то на рядовнж-тж войскж камъ народа въобще. Въ старо врѣмя нѣмахж топове и пушкы, нѣ вмѣсто тѣхъ имахж катапулты и балисты, лѣкове и пращкы, изъ кои-то хвъргахж на далѣчь, и копія, кои-то мѣтахж; слѣдоват. имахж наши-ти пушкы, само безъ тѣхныя грѣмежъ и пуканіе, кои-то докарвать повече страхъ и отъ самж-тж смърть; имахж и бойный редъ точно нагласенъ за